

ԽՈՍԻՔ ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Մեզի համար խոր վիշտ է հաստատել թէ ողբերգական կացութիւնը կը շարունակէ աւերներ գործել երբեմնի երջանիկ Լիբանանի մաքուր երկնքի տակ, ուր արաբ աստուածասէր ժողովրդի զաւակներուն երակներէն առատ արիւն կը հոսի տակաւին:

Մենք կը մնանք անձանձրոյթ աղօթող որ սիրոյ և համերաշխութեան փրկարար ոգին իջնէ Լիբանանի եղբայր համայնքներուն կեանքին վրայ և երկիրն ու բնակչութիւնը ամբողջ գտնեն իրենց խաղաղութիւնը և բարօրութիւնը:

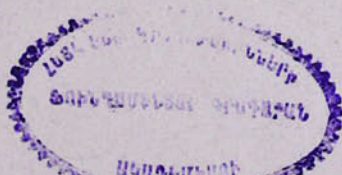
Ողբերգական այս պայմաններուն մէջ կը շարունակէ ծանր ըլլալ նաև հայ համայնքի վիճակը: Հազարաւորներ մատնուած են թշուառութեան, շատեր նոյնիսկ կարօտ պնակ մը տաք կերակուրի: Ծանր է մանաւանդ երեխաներու և վիրաւորներու վիճակը:

Մենք հոգեպէս մխիթարուեցանք որ մէկ տարի առաջ Մեր հրատարակած կոչը լայն արձագանգ գտաւ ու Արևմտեան Եւրոպայի շրջանի Մեր հայրապետական պատուիրակի ու եկեղեցական մարմիններու կազմակերպած հանգանակութեամբ և Մայր Աթոռիս տրամադրած միջոցներով գոյացած աւելի քան երեք հարիւր հազար դոլլարի գումարը բաշխուեցաւ Լիբանանի՝ անխտիր բոլոր հայ կարօտեալներուն, Պէյրութի մէջ Մեր կազմած օգնութեան յանձնախումբի միջոցաւ:

Մենք մխիթարուեցանք հաստատելով թէ նաև այլ եկեղեցական ու բարեսիրական կազմակերպութիւններ սփիւռքի տարբեր շրջաններէն, փութացին օգնութիւններ հասցնել իրենց Լիբանանցի աղէտեալ եղբայրներուն ու քոյրերուն: Բարձր գնահատելով պարտինք յիշել Ամերիկայի Հ. Բ. Ը. Միութեան կազմակերպած օգնութեան գործը որ մինչև օրս կը շարունակուի:

Աղէտը սակայն այնքան մեծ է և կարիքները այնքան շատ ու բազմապիսի, որ Մենք խղճի պարտք կը նկատենք վերստին կոչ ուղղել համայն մեր ժողովուրդին, մեր բոլոր եկեղեցական կեդրոններուն և հայ կազմակերպութիւններուն որ չխնայեն իրենց եղբայրական օգնութիւնը Լիբանանի կարօտեալ ժողովուրդին և ի մասնաւորի հայ վարժարաններուն:

Օգնութիւնը պէտք է կատարուի առատաձեռնութեամբ ու անյապաղ, որպէսզի լիբանանահայութիւնը զգայ թէ լքուած չէ և թէ ամբողջ մեր ազգը իր կողքին կը գտնուի, վշտակից իրեն, օգնական իրեն: Ամէն հնարաւոր



միջոց ի գործ պետք է դրուի, որպէսզի Լիբանանի հայերը, այս ծանր պայմաններու մէջ չյուսահատին և հնարաւոր չափով պահպանեն ու ամրապնդեն իրենց կրօնական ու կրթական համայնքային կազմակերպումը կեանքը, անշարժ մնալով իրենց տեղը, հաստատօրէն լաւատես Լիբանանի խաղաղ ու լուսաւոր ապագայի նկատմամբ:

Մայր Աթոռ սուրբ Էջմիածնէն օրհնութիւն աստուծային համայն հաւատաւոր ու բարեախրտ մեր ժողովուրդին, այժմ և յաիտեան. ամէն:

ՎԱԶԳԷՆ Ա.

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԷ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Սուրբ Էջմիածին,
18 հոկտեմբեր 1976 թ.

«Էջմիածին» ամսագրի սույն համարում երախտագիտութեամբ հրատարակում ենք Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի երկրորդ կոչը լիբանանահայ կարոտյալ ազգաբնակչութեանը օգնելու համար:

Միաժամանակ ուրախ ենք արձանագրելու, որ Վեհափառ Հայրապետի սույն կոչից հետո, դեկտեմբերի սկզբներին, Լիբանանում դադարեց եղբայրասպան պատերազմների շառաշյունը, խաղաղութեան աղաւնին վերջապես թեւածեց գեղեցիկ Լիբանանի երկնակամարի վրա և «սիրո ու համերաշխութեան փրկարար ոգին» իջաւ «Լիբանանի եղբայր համայնքներուն կյանքին վրա և երկիրն ու բնակչութիւնը ամբողջ» գտան «իրենց խաղաղութիւնը և բարօրութիւնը»:

Տասնինն ամիսների ավերածութիւններից հալաւարապես տուժեց Լիբանանի քրիստոնյա և մահմեդական ազգաբնակչութիւնը: Երկիրն այժմ վերաշինության ճանապարհի մէջ է: Կյանքը մտել է իր բնականոն ընթացքի մէջ: Բայց, ինչպէս նշում է Վեհափառ Հայրապետը, «սղեւոր սակայն այնքան մեծ է և կարիքները այնքան շատ և բազմապիսի», որ հայրապետական երկրորդ կոչը տեղին է և արդար: Հույս ունենք, որ սփյուռքի բովանդակ հայութիւնը, մեր ազգային-եկեղեցական մարմիններն ու կազմակերպութիւնները չեն խնայելու «իրենց եղբայրական օգնութիւնը Լիբանանի կարոտյալ ժողովրդին և ի մասնավորի հայ վարժարաններուն»:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

